

Jeg beder til, at I er bundet sikkert til Gud, og at hans evige sandheder vil være indgraveret i jeres hjerte for evigt. Og jeg beder til, at I vil vise jeres tro hele livet igennem! I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Når et barn fødes, bliver navlestrengen bundet to steder og klippet over mellem de to ligaturer. En ligatur er en afsnøring – en sikker knude. Ordet *religion* kommer fra latin *religio*, *re* betyder »igen« eller »tilbage til« og *ligare* betyder »at binde fast.« Således forstås vi religion som det, der binder troende til Gud.
2. 2 Mos 20:3. Herren sagde desuden: »Vend om! Vend jer bort fra jeres møgguder, vend jer bort fra alle jeres afskyelige handlinger« (Ez 14:6).
3. L&P 6:36.
4. Se Spencer W. Kimball, *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, 1982, s. 391.
5. Se Mosi 2:41; L&P 58:30–33; 82:10. Dette princip gælder for alle for »Gud [gør ikke] forskel på nogen« (ApG 10:34; se også Moro 8:12).
6. L&P 132:22.
7. Se 3 Mos 15:13.
8. 2 Tim 3:7.
9. 1 Ne 19:23.
10. Es 5:20.
11. Skriften siger: »Kom til Herren, den Hellige. Husk, at hans stier er retfærdige. Se, vejen for mennesket er trang, men den ligger foran ham i lige retning, og portens vogter er Israels Hellige; og han beskæftiger ingen tjener der; og der er ingen anden vej end ad porten, for han kan ikke bedrages, for Gud Herren er hans navn« (2 Ne 9:41).
12. Thomas S. Monson, »Mod skal der til«, *Stjernen*, nov. 1986, s. 41. Ved en anden lejlighed kom præsident Monson med denne inspirerende formaning: »For at leve med storhed må vi udvikle evnen til modigt at se problemerne i øjnene, møde skuffelser med munterhed og sejre med ydmyghed. Vi er sønner og døtre af en levende Gud, i hvis billede vi er skabt. Vi kan ikke holde oprigtigt fast i den overbevisning uden at opleve en ny følelse af styrke og kraft, ja styrke til at efterleve Guds bud og kraft til at modstå Satans fristelser« (»Gule kanarie fugle med grå tegninger på vingerne«, *Den danske Stjerne*, nov. 1973, s. 479).
13. »Fornægt jer selv al gudløshed« (Moro 10:32). Frygt ikke mennesker mere end Gud (se L&P 3:7; 59:5).

Ældste Richard G. Scott
De Tolv Apostles Kvorum

»Jeg har givet jer et forbillede«

Det største eksempel, der nogensinde har gået på jorden, er vor Frelser, Jesus Kristus ... Han opfordrer os til at følge dette fuldkomne eksempel.

Når jeg har tænkt over mit ansvar for at fortælle andre om evangeliet, har jeg tænkt på mine kære, hvis omsorgsfulde indflydelse har hjulpet mig til at finde den guddommeligt udvalgte sti, som hjalp mig til åndelige fremgang. På afgørende tidspunkter i mit liv har vor Fader i himlen velsignet mig med en person, der holdt nok af mig til at vejlede mig i den rigtige retning. De var et eksempel på Frelserens ord: »Jeg har givet jer et forbillede, for at I skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer.«¹

Da jeg var barn, var min far ikke medlem af Kirken, og min mor var blevet mindre aktiv. Vi boede i Washington D.C., og min mors forældre boede mere end 4.000 km væk i staten Washington. Nogle måneder efter min 8-års fødselsdag kom bedstemor Whittle tværs over landet for at besøge os. Bedstemor var bekymret over, at hverken jeg eller min ældre bror var blevet døbt. Jeg ved ikke, hvad hun sagde til mine forældre om denne bekymring, men jeg ved, at hun en morgen tog min bror og mig med til en park, hvor hun fortalte om

sine følelser omkring vigtigheden af at blive døbt og deltage regelmæssigt i Kirkens møder. Jeg husker ikke specifikt, hvad hun sagde, men hendes ord rørte ved noget i mit hjerte, og snart blev min bror og jeg døbt.

Bedstemor fortsatte med at støtte os. Jeg kan huske, at når som helst vi skulle tale i Kirken, plejede vi at ringe til hende for at få nogle forslag. Nogle få dage senere kom der en håndskreven tale med posten. Med tiden ændrede hendes forslag sig til en oversigt, der krævede lidt større indsats fra os.

Bedstemor anvendte den rette mængde mod og respekt til at hjælpe vores far til at indse, hvor vigtigt det var, at han kørte os til Kirkens møder. På enhver passende måde hjalp hun os til at føle behovet for evangeliet i vores liv.

Vigtigst af alt vidste vi, at bedstemor elskede os, og at hun elskede evangeliet. Hun var et vidunderligt eksempel! Hvor er jeg taknemlig for det vidnesbyrd, hun bar for mig, da jeg var yngre. Hendes indflydelse forandrede for evigt kursen i mit liv til det bedre.

Da jeg senere skulle dimittere fra universitetet, blev jeg forelsket i en smuk pige, der hed Jeanene Watkins. Jeg mente, at hun også var ved at få følelser for mig. En aften talte vi om fremtiden, og hun flettede forsigtigt en udtalelse ind i vores samtale, som for evigt ændrede mit liv. Hun sagde: »Når jeg bliver gift, bliver det i templet med en trofast, hjemvendt missionær.«

Jeg havde ikke tænkt så meget på en mission før det. Den aften ændrede min motivation til at tænke over en mission sig drastisk. Jeg tog hjem og kunne ikke tænke på andet. Jeg var vågen hele natten. Den næste dag kunne jeg slet ikke koncentrere mig om mine studier. Efter mange bønner besluttede jeg mig for at mødes med min biskop og begynde min missionæransøgning.

Jeanene bad mig aldrig tage på mission *for hendes skyld*. Hun elskede mig nok til at fortælle om sin overbevisning og derefter give mig mulighed for at finde min egen retning i livet. Vi tog begge på mission og blev senere besejlet i templet. Jeanenes mod og forpligtelse mod sin tro har gjort en kæmpe forskel i vores liv sammen. Jeg er sikker på, at vi ikke ville have været så lykkelige uden hendes stærke tro på princippet om at tjene Herren først. Hun er et vidunderligt, retskaffent eksempel!

Både bedstemor Whittle og Jeanene elskede mig nok til fortælle mig om deres overbevisning om, at evangeliets ordinancer og at tjene vor Fader i himlen ville velsigne mit liv. Ingen af dem tvang mig eller gjorde mig dårlig tilpas med hensyn til, hvem jeg var. De elskede mig blot og elskede vor himmelske Fader. De vidste begge, at han kunne gøre mere med mit liv, end jeg kunne alene. De hjalp mig hver især modigt på

kærlige måder til at finde stien til den største lykke.

Hvordan kan vi hver især blive en sådan væsentlig indflydelse? Vi skal være sikre på at elske dem, vi ønsker at hjælpe i retskaffenhed, så de kan begynde at udvikle tillid til Guds kærlighed. For mange mennesker i denne verden er den første udfordring ved at tage imod evangeliet at udvikle tro på en Fader i himlen, der elsker dem. Det er lettere at udvikle den tro, når de har venner og familie, der elsker dem på en tilsvarende måde.

Når de får tillid til din kærlighed, kan det hjælpe dem til at udvikle tro på Guds kærlighed. Derpå kan dine kærlige og betænksomme

kommentarer velsigne dem, når du fortæller om det, du har lært, oplevelser, du har haft, og principper, du har fulgt for at finde løsninger på dine egne problemer. Vis din oprigtige interesse for deres velbefindende, og fortæl så om dit vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium.

Du kan hjælpe på måder, der er grundlagt på principper og læresætninger. Tilskynd dem, du elsker, til at sørge for at forstå, hvad Herren ønsker, de skal gøre. En måde at gøre det på er ved at stille dem spørgsmål, der får dem til at tænke og derefter give dem tid nok – enten timer, dage, måneder eller mere – til at tænke over det og forsøge at finde svarene selv.

Du er måske nødt til at hjælpe dem til at finde ud af, hvordan de skal bede, og hvordan de kan genkende svarene på deres bønner. Hjælp dem til at vide, at skrifterne er en vigtig kilde til at modtage og genkende disse svar. På den måde kan du hjælpe dem til at forberede sig på fremtidige muligheder og udfordringer.

Guds mål er »at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket.«² Det er grundlæggende for alt, hvad vi gør. Somme tider bliver vi så optaget af ting, som vi synes er fascinerende, eller så overvældet af verdslige ansvar, at vi taber Guds hensigt af syne. Når du konstant fokuserer på de mest grundlæggende principper, får du en forståelse af, hvad du skal gøre, og du vil skabe mere for Herren og mere lykke til dig selv.

Når du fokuserer på de grundlæggende principper i frelsesplanen, bliver du bedre til at fortælle om det, du ved, fordi du forstår den evige betydning af evangeliets ordinancer. Du kan fortælle andre om, hvad du ved på en måde, som opfordrer dine venner til at ønske at blive styrket åndeligt. Du kan hjælpe dine kære til at ønske at forpligte sig til at adlyde alle hans befalinger og påtage sig Jesu Kristi navn.

Husk, at omvendelsen af enkeltpersoner blot er en del af værket. Søg altid at styrke familien. Undervis med en vision om vigtigheden af, at familien er beseglet i templet. For nogle familier kan det tage mange år, som det gjorde for mine forældre. Mange år efter min dåb blev min far døbt, og senere blev min familie beseglet i templet. Min far har tjent som besegler i templet, og min mor tjente sammen med ham der. Når du fanger visionen af de beseglende tempelordinancer, vil du ønske at opbygge Guds rige på jorden.

Husk, at det solide fundament er din kærlighed til dem, du ønsker at

Sydney

påvirke og hjælpe. Bedstemor Whittles og min hustru Jeanenes indflydelse ville have været ubetydelig, hvis jeg ikke først havde vidst, at de elskede mig og ville mig det bedste.

Som en tæt følgesvend til den kærlighed må man stole på dem. Nogle gange kan det virke svært at have tillid, men find den. Vor himmelske Faders børn kan gøre forbløffende ting, når de føler, at der vises dem tillid. Alle Guds børn her på jorden valgte Frelserens plan. Stol på, at hvis de får mulighed for det, vil de gøre det igen.

Fortæl om principper, der hjælper dem, du elsker, til at gå frem ad stien mod evigt liv. Husk, at vi alle udvikler os linje på linje. Du har fulgt det samme mønster i din forståelse af evangeliet. Hold det *enkelt*, når du fortæller andre om evangeliet.

Dit personlige vidnesbyrd om Jesu Kristi forsoning er et mægtigt redskab. Dertil hører redskaberne bøn, Mormons Bog og andre skrifter samt din pligt over for præstedømmets ordinancer. Alle disse vil gøre Åndens vejledning lettere, som er så afgørende for dig at stole på.

For at være effektiv og gøre, som Kristus gjorde,³ så fokuser på dette grundlæggende princip i evangeliet: *Jesu Kristi forsoning muliggør, at vi*

kan blive mere som vor Fader i himlen, så vi kan bo sammen for evigt i vores familie.

Der er ingen mere grundlæggende lære i vores værk end Jesu Kristi forsoning. Bær ved enhver given mulighed vidnesbyrd om Frelseren og kraften i hans sonoffer. Brug skrifterne, der underviser om ham, og hvorfor han er det fuldkomne forbillede for alle i livet.⁴ Du er nødt til at studere flittigt. Bliv ikke så opslugt af det trivielle, at du ikke får lært Herrens læresætninger og lærdomme. Med en solid og personlig grundvold af lærdom kan du blive en mægtig kilde til at fortælle andre om livsvigtige sandheder, og de har desperat brug for dem.

Vi tjener vor Fader i himlen bedst ved i retskaffenhed at påvirke og tjene andre.⁵ Det største eksempel, der nogensinde har gået på jorden, er vor Frelser, Jesus Kristus. Hans jordiske tjenestegering var fyldt med undervisning, tjeneste og kærlighed. Han satte sig sammen med personer, der blev anset for at være uværdige til hans selskab. Han elskede hver enkelt af dem. Han tog sig af deres behov og underviste dem i sit evangelium. Han opfordrer os til at følge ham.

Jeg ved, at hans evangelium er stien til fred og lykke i dette liv. Må vi huske at gøre, som han har gjort, ved at fortælle andre om vores kærlighed, tillid og kundskab om sandheden. Andre, der endnu ikke har omfavnet evangeliets strålende lys. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Joh 13:15.
2. Moses 1:39.
3. Se Joh 13:15.
4. Se fx Luk 22:39–46; Joh 8:3–11; Fil 4:13; Jak 5:15–16; 1 Joh 1:7; 2 Ne 1:15; 2; 25:17–30; 31; Jakob 4; Alma 7; 42; 3 Ne 11–30; Moro 10:32–33; L&P 18:10–16; 19:13–19; 29:3; 88:1–13; 138:2–4; Moses 5:6–12.
5. Se Matt 22:35–40; Mosi 2:17.

Ældste Robert D. Hales
De Tolv Apostles Kvorum

»Elsker I mig, så hold mine bud«

Når vi bruger vores handlefrihed på at adlyde, betyder det, at vi vælger at »gør[e] hvad [der] er ret og [så] lade følgerne komme«.

Søskende, af alt det vi kan tage ved lære af ved Frelserens liv, er der ingen mere klar og stærk lektie end den om lydighed.

Frelserens eksempel

I det førjordiske råd i himlen gjorde Lucifer oprør mod vor himmelske Faders plan. De, der fulgte Lucifer, satte en stopper for deres evige udvikling – så vær forsigtig med, hvem I følger!

Derefter udtrykte Jesus sin hensigt om at adlyde ved at sige: »Fader, din vilje ske, og æren være din for evigt.«¹ Under sin tjenestegering »led [han] fristelser, men han gav ikke efter for dem.«² Man må sige, at »han lær[t]e lydighed af det, han led.«³

Eftersom vor Frelser var lydige, sonede han for vore synder og gjorde det muligt for os at opstå og forberede vejen for os tilbage til vor himmelske Fader, som vidste, at vi ville begå fejltagelser, når vi skulle lære lydighed i jordelivet. Når vi adlyder, anerkender vi hans offer, for »vi tror, at hele menneskeheden i kraft af Kristi forsoning kan blive frelst ved lydighed mod evangeliets love og ordnancer.«⁴

Jesus underviste os om at adlyde i et enkelt sprog, der er let at forstå: »Elsker I mig, så hold mine bud«⁵ og »kom så og følg mig.«⁶

Når vi bliver døbt, »påtage[r vi os] Kristi navn« og træder ind i »pagten med Gud om, at [vi] vil være lydige til [vores] livs ende.«⁷ Hver søndag fornyer vi denne dåbspagt ved at nyde nadveren og bekræfte, at vi er villige til at holde befalingerne. Vi søger om tilgivelse for alle tanker, følelser eller handlinger, der ikke er i harmoni med vor himmelske Faders vilje. Når vi omvender os ved at vende os væk fra ulydighed og begynde at være lydige igen, viser vi ham vores kærlighed.

Forskellige former for lydighed

Når vi efterlever evangeliet, vokser vi i vores forståelse af lydighed. Til tider kan vi være fristede til at udøve det, jeg kalder »det naturlige menneskes lydighed«, hvorved vi afviser Guds lov til fordel for vores egen visdom, egne ønsker eller popularitet. Eftersom den udøves vidt og bredt af mange, reducerer denne forvrængede form for lydighed Guds standarder i vores kultur og i vore love.